

Sygn. akt I ACz 323/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Edyta Buczkowska-Żuk

Sędziowie: SSA Agnieszka Sołtyka (spr.)

SSA Mirosława Gołuńska

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 r., w Szczecinie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. Ż.

przeciwko Skarbowi Państwa – Zakładowi Karnemu w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Szczecinie z dnia 28 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 1008/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

A. Sołtyka E. Buczkowska-Żuk M. Gołuńska

UZASADNIENIE

Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Szczecinie zarządzeniem z dnia 28 stycznia 2013 roku zwrócił pozew z uwagi na jego nieopłacenie.

Sąd ten ustalił, że zarządzeniem z dnia 3 stycznia 2013 roku, doręczonym powodowi w dniu 16 stycznia 2013 roku, wezwano go do uiszczenia opłaty sądowej w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu. Strona powodowa w wyznaczonym terminie nie uiszczyła opłaty i w tym stanie rzeczy, w oparciu o art. 130 § 1 i 2 k.p.c., należało pozew zwrócić. Przewodniczący wziął pod uwagę, że powód w piśmie wniesionym 22 stycznia 2013 roku podniósł, że sąd powinien skorzystać z możliwości zwolnienia od kosztów sądowych, jednak wskazał, że sąd nie dokonuje zwolnienia od kosztów sądowych z urzędu, lecz na wniosek strony. Takiego zaś wniosku powód nie złożył (k. 54).

Powód złożył zażalenie na powyższe postanowienie wskazując, że doszło do naruszenia art. 32, art. 2 i art. 77 Konstytucji RP. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez (1) „przywrócenie toku powództwa w sprawie”, (2) zwolnienie powoda z kosztów sądowych w całości, w tym od kosztów zastępstwa procesowego, (3) zwolnienia od wpisu pozwu w całości, (4) zwolnienia od kosztów niniejszego zażalenia, (5) ustanowienia jemu pełnomocnika z urzędu. W uzasadnieniu skarżący przyznał, że w związku z wieloma pozwami jakie złożył, mógł pominąć punkt o zwolnieniu z kosztów sądowych. Zarzucił jednak, że redakcja i treść pozwu rzeczowo wskazywała, że powód nie może podnieść jakichkolwiek kosztów procesowych w toku procesu. Podniósł, że w takim stanie rzeczy uczciwy prawnik wezwałby powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez wskazanie, czy powód wnosi o

zwolnienie od kosztów sądowych. Skoro zatem Przewodniczący tego nie uczynił, zażalenie zasługuje na uwzględnienie (k. 66-67).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie powoda okazało się niezasadne.

Według art. 130 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do opłacenia go w terminie tygodniowym. Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. W zażaleniu powód sam przyznaje, że nie opłacił pozwu w terminie, co też wprost musiało prowadzić do zastosowania dyspozycji, o jakiej mowa w art. 130 § 2 k.p.c., gdyż na powodzie ciążył obowiązek ponoszenia kosztów sądowych.

Słusznie powód wskazuje, że zwolnienie od tych kosztów uchyla obowiązek płatniczy przewidziany w art. 130 § 1 k.p.c. i rygor zwrotu pisma, którego strona nie opłaciła. Tym niemniej jednak, powód pomija milczeniem tę część pisemnych motywów rozstrzygnięcia, z których wynika, że zwolnienie takie jest przyznawane stronie jedynie na wniosek, a w wyjątkowych zaś przypadkach z urzędu. Według art. 102 ust 1. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Skarżący przyznaje, że nie złożył wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, a nawet tłumaczył powody takiego stanu rzeczy (znaczna ilość spraw sądowych). Skoro zatem powód nie domagał się zwolnienia od opłaty od pozwu, to tym samym miał obowiązek jej uiszczenia. Skoro zaś tego nie uczynił pozw został mu zwrócony, a wskazane przepisy Konstytucji nie zostały naruszone. Dla wyczerpania argumentacji należy wskazać, że powód nie uściślił, w jaki – jego zdaniem, sposób mogłoby dojść do ich naruszenia skarżonym zarządzeniem. Na koniec podkreślić należy, że wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych nie stanowi obligatoryjnego elementu pozwu, nie może zatem być jego brakiem, do którego usunięcia Sąd wzywa stronę wnoszącą pismo.

Reasumując, z tych wszystkich przyczyn, należało zażalenie oddalić, w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

A. Sołtyka E. Buczkowska-Żuk M. Gołuńska